

սիսէ իջնող ջրին, Ավ-Ջրաւ անունով կը յառաջանայ՝ վանքի ստորոտն կուղղուի ի հարաւ արեւելս, որով ջրի աջ կողմն եռանկիւն մի կը մնայ, այս եռանկեան բարձր վայրն մի փոքր տափարակ կայ, սակաւ ինչ հակեալ ի հիւսիս, այս տափարակին ներքեւի ծայրն շինուած է մատուռը:

Երկու ջրոց խառնուրդէն քիչ խոնարհ մի ճանապարհ կը բաժանուի ի ձախ, կը մանէ վանքի պարսպի մէջ, այս ճանապարհն թիք է և սալայատակած, նաև երկու կողմն պարիսպ եղած է ի վաղուց, որոց հիմերն յայտնի կերեւին:

Մատուռի հարաւ արեւելեան կողմն 2—3 արտավար վայր խիստ հաստ պարսպով շրջապատուած է, 2 մէթր հաստութեամբ:

Մատուռի հիւսիսային որմն պարսպի մէջ է:

Պարսպի մէջ տափարակի վերան կը նշմարուին 15-ի չափ սենեակներ, խոհանոց, մառան ևլն, նաև շինութեանց միջավայրն 30—40 մէթր լայնութիւն ունեցող մի բակ և պարսպից դուրս հարաւային կողմն կոշտ տապանաքարերով գերեզմանատուն:

Մատուռ վանքի արեւմտեան հիւսիսային պարսպի մէջ կառուցուած է, միայն հարաւային դուռ ունէր պարսպի մէջ բացուած:

Այս տեղ հնութեանց յայտնի նշաններ չէին տեսնուէր թէև, սակայն մատուռի սրբատաշ քարերու վերայ պատած թանձր կարմիր ժանգն՝ պարսպի կոշտ և հսկայ քարերը, արձանագրութենէ զրկուած տապանաքարերն, որ հազիւ հազ մի քարի վերան կը նշմարուի մի խաչ, այս ամենը ցոյց կտան թէ հին դարերու գործ է, թերևս քրիստոնէութեան առաջին դարի գործ: